

ятските си колонии, особено за Индия. Тази опасност изглежда да се явява въ тѣй застрашителна и бърза форма, че британското правителство полага голѣми усилия да се освободи отъ нея, безъ обаче да е успѣло още да вземе едно точно опрѣдѣлено становище спрѣмо нея.

Ромжния. Въ края на м. октомври отношенията между ромжиския воененъ кабинетъ на Вайтояну и мирната конференция влѣзоха въ особено остра форма и между двѣтъ страни се размѣниха редица ноти отъ не твърдѣ любезенъ характеръ. На края ромжиското правителство биде принудено да се подчини на повеленията на мирната конференция и ромжискитѣ войски започнаха отъ сръдата на м. ноември да изпразватъ окупираната отъ тѣхъ унгарска територия. Но, понеже Съглашението все отказваще да признае кабинета на Вайтояну, послѣдниятъ излѣзе въ оставка и биде замѣненъ съ правителството на Вайда-Воеводѣ, образувано безъ участието на независимата и либералната партии.

Югославия. Истинското вътрѣшно политическо положение въ Югославия продължава да е неясно, но изглежда, натискътъ, упражняванъ отъ конференцията върху бѣлградското правителство по адриатическия въпросъ, да е сплотилъ, поне за сега, сърби съ хървати и словени, които, прѣдъ сериозното външно положение, сж изоставили на заденъ планъ сепаратистическитѣ си стрѣмежи. Обаче въ Черна-Гора анти-сръбското движение, въпрѣки направения несполучливъ опитъ съ изпращането на ренегата черногорецъ Радичъ като трети югославянски делегатъ въ Парижъ, продължава да се проявява съ не по-малко сили отколкото по-рано.

Германия. Редътъ въ Германия все още не е напълно възстановенъ: стачки продължаватъ да избухватъ периодически въ индустриалнитѣ центрове и спартакиститѣ не сж сложили още оржжието си. Но правителството не прѣстава да дѣйствува енергично противъ безредията, като прибѣгва, споредъ нуждата, и до въоръжена сила,

за да въдворява реда. Отъ друга страна, необикновената сплотеностъ на германския народъ дава на берлинското правителство моралната сила да отстоява съ достоинство интереситѣ на Германия прѣдъ мирната конференция. Така то отказа, въ края на м. октомври, да се отзове на поканата на Съглашението да се присѣдини къмъ блокадата противъ съвѣтска Русия. Германското правителство прояви още по-голѣма енергичностъ при уреждането на въпроса за компенсациитѣ искани отъ Германия поради потопяването на интернираната ѝ флота въ Скапа Флоу. По всѣка вѣроятностъ, то ще се бори съ сжщата енергия и противъ прилагането на чл. 228 отъ Версайлския договоръ досѣжно прѣдаването въ ржцѣтъ на Съглашението на провинилитѣ се прѣзъ войната негови поданицы.

Австрия. — Едно отъ най-важнитѣ послѣдствия на нетрайността и несправедливостта, върху които се гради мирътъ въ Парижъ, е плачевното положение, въ което биде хвърлена Австрия чрѣзъ Сенъ-Жерменския договоръ. Независимо отъ непоносимитѣ финансови и стопански условия, при които е поставена тази държава — не доносче на конференцията, и стояща на прага на провалянето си, нейното население е застрашено отъ най-страшната глѣдна смъртъ. На 11 ноември австрийскиятъ държавенъ канцлеръ д-ръ Ренеръ пристигна въ Парижъ и, слѣдъ като изложи сжщиятъ положение на отечеството си, сподучи да издѣйствува за сънародниците си 30 хиляди тона храни съ обѣщание и за други доставки на храни. Но ще може ли винаги Съглашението да издържа съ пари и храни една Австрия, която, тѣй както е създадена, е неспособна за самостоятеленъ животъ? Виена, тази императорска столица безъ империя, този грамаденъ пазаръ безъ стоки и фабриченъ центъръ безъ сурови материяли, не може да вирѣе освѣнъ въ една Австрия присѣдинена къмъ Германия или влѣзла въ конфедерация съ други съседни ней страни. Обаче Сенъ-Жерменскиятъ договоръ я осжда на принуденъ само-